

A települések infrastrukturális ellátottsága, 2018

- **Bővült a villamosenergia-fogyasztók száma, kismértékben csökkent az egy lakossági fogyasztóra jutó felhasználás**
- **Mérséklődött a lakossági gázfogyasztás**
- **Csökkenet a háztartások távhő- és melegvíz-fogyasztása**
- **Nőtt az ivóvízhálózat hossza és a bekapcsolt lakások száma**
- **A települések több mint kétharmada csatornázott**
- **A közcatornán elvezetett szennyvíz csaknem teljesen egészében tisztításra került**
- **Nőtt az elkülönítetten gyűjtött települési hulladék aránya**
- **A Balaton mellett volt a legmagasabb az egy főre jutó települési hulladék mennyisége**
- **A települési hulladék negyede újrahasznosult**
- **Budapesten csökkent a papír- és a műanyag hulladék aránya a vegyes települési hulladékon belül**
- **2010 óta a legnagyobb mértékben a kerékpár- és az autók hossza nőtt**

Bővült a villamosenergia-fogyasztók száma, kismértékben csökkent az egy lakossági fogyasztóra jutó felhasználás

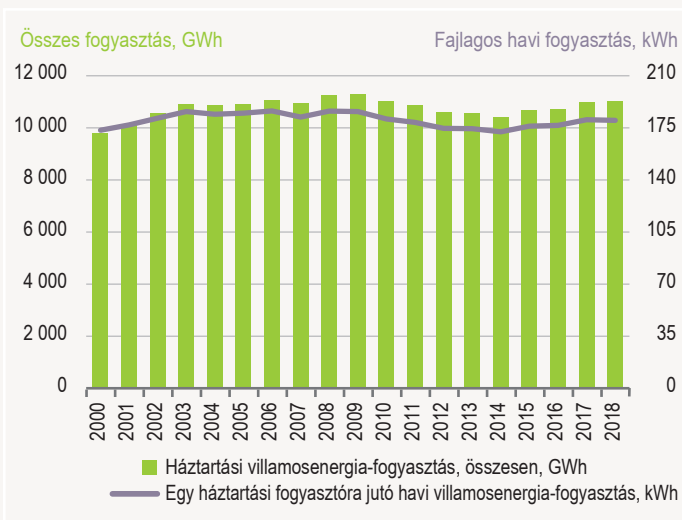
A közüzemi villamosenergia-hálózat Magyarország minden településére kiterjed. **A szolgáltatók összesen 5 millió 632 ezer fogyasztót láttak el 2018-ban, 91%-uk háztartási fogyasztó.** Egy év alatt a fogyasztók száma 0,5, ezen belül a lakossági fogyasztóké 1,1%-kal nőtt, míg 2000-hez képest 9,8, illetve 8,5%-kal bővült.

- A háztartási fogyasztók számának növekedése részben a lakásállomány gyarapodásával, részben a villamosenergia-hálózat külterületi terjeszkedésével – üdülők, településeket övező kiskertek épületeinek bekötésével – magyarázható.
- Az összes fogyasztó számának emelkedéséhez – az előbbieken túl – új ipari, szolgáltató létesítmények hálózatba történő bekötése is hozzájárult.

Az elosztók által értékesített összes villamosenergia-mennyiség 2018-ban 37 874 GWh volt, 2017-hez viszonyítva 1,7%-os a növekedés. **A szolgáltatott villamos energia 29%-át (11 025 GWh) a háztartások használták fel.** A lakossági felhasználók fogyasztása 2009-től 2014-ig mérséklődött, 2015-től minden évben nőtt. 2018-ban a fogyasztás 5,7%-kal haladta meg a 2014. és 0,5%-kal az előző évit, ez azonban a 2009. évi csúcshoz viszonyítva még mindig 2,3%-kal alacsonyabb fogyasztást jelent.

A háztartási fogyasztók villamosenergia-felhasználása

1. ábra

Az egy háztartási fogyasztóra jutó villamosenergia-felhasználás 2008 és 2014 között 7,4%-kal csökkent, ezt követően 2017-ig 4,7%-kal emelkedett, 2018-ban pedig – miközben a fogyasztás abszolút értéke nőtt – 0,2%-kal mérséklődött.

A háztartások villamosenergia-felhasználása területileg differenciált. 2018-ban a lakosság fajlagos villamosenergia-fogyasztása Pest és Győr-Moson-Sopron megyékben volt a legmagasabb, ahol 31, illetve 11%-kal haladta meg az országos átlagot jelentő 180 kWh havi fogyasztást, míg Zala és Somogy megyékben volt a legalacsonyabb, 27, illetve 22%-kal elmaradva az országos átlagtól.

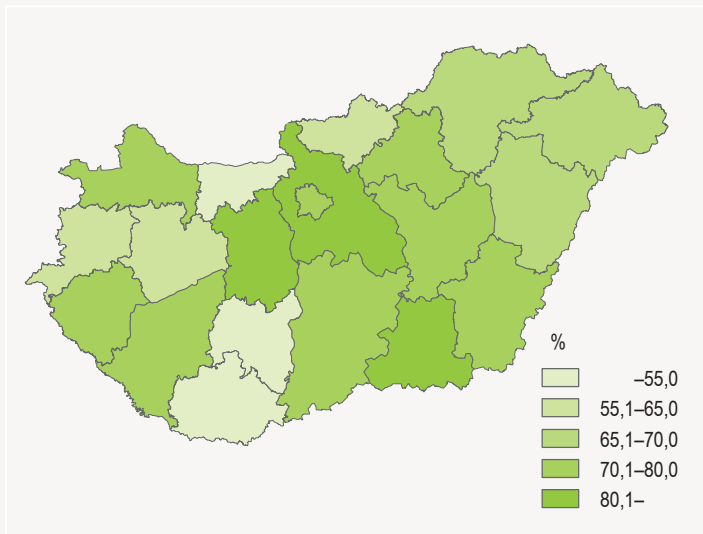
Mérséklődött a lakossági gázfogyasztás

2018-ban az ország 2877 településén volt vezetékes földgázszolgáltatás, az ellátottság 2000 és 2005 között 80%-ról 91%-ra növekedett, azóta nem változott számottevően. Országos szinten **a lakások 73%-ában használtak gázt a háztartások.**

A gázhálózatba bekapcsolt lakások aránya Pest, Fejér és Csongrád megyékben volt a legmagasabb (83, 81 és 81%), Komárom-Esztergom, Tolna és Baranya megyékben a legalacsonyabb (45, 53 és 54%). Ez összefügg a távfűtés elterjedtségével: ahol magas a távfűtött lakások aránya, ott a gázzal ellátott háztartásoké alacsonyabb.

2. ábra

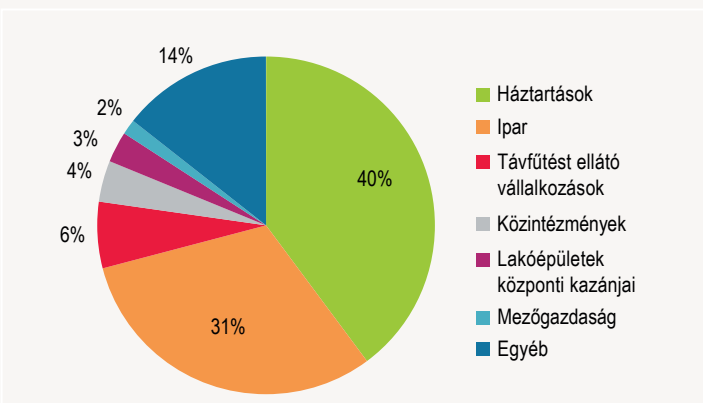
A vezetékes gázt használó háztartások aránya a lakásállományból megyéenként, 2018

A fogyasztók száma 2018-ban 3 millió 491 ezer volt, 93%-uk háztartási fogyasztó. A gázszolgáltatók több mint 3,2 millió háztartás energiaszükségletének fedezéséhez járultak hozzá. A háztartási fogyasztók 87%-a használt gázt fűtési célra is.

3. ábra

A gázfogyasztás megoszlása felhasználói szektorok szerint, 2018

A 2018-ban szolgáltatott gázmennyiség 40%-át használták fel a háztartások. **A lakossági gázfogyasztás 3,4 milliárd m³ volt, 7,3%-kal alacsonyabb az átlagosnál hidegebb, 2017. évi értékénél.** A háztartások gázfogyasztásának alakulása nem mutat egyértelmű tendenciát, 2010 óta jelentős és eltérő irányú éves változások jellemzik.

A lakossági gázfelhasználás alakulására hatással vannak:

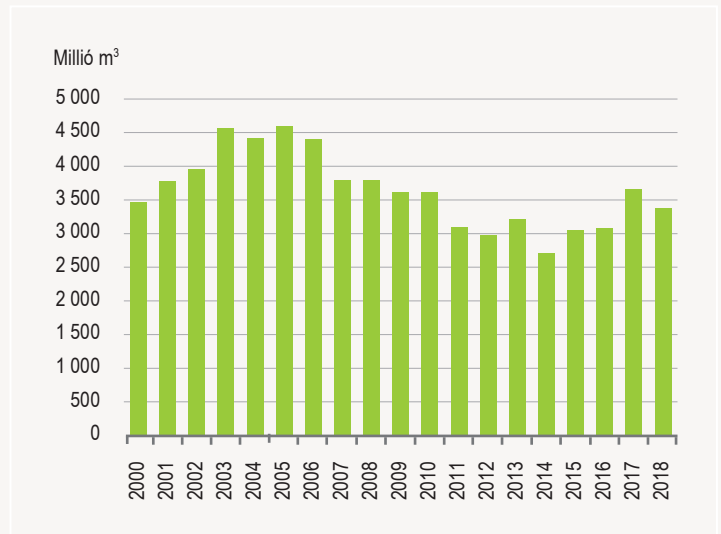
- az időjárási körülmények,
- a pénzügyi lehetőségek,
- az energiatudatos szemlélet és ennek gyakorlati megnyilvánulásai (például épületek hőszigetelése).

Az egy háztartásra jutó átlagos havi gázfogyasztás a 2003. évi, 127 m³/hó csúcspontjáról 2018-ra 87 m³/hó értékre esett vissza. A hosszabb időtávon érvényesülő csökkenő tendencia ellenére a fajlagos gázfogyasztást is ingadozás jellemezte az utóbbi években.

Az országos átlagot legnagyobb mértékben – 42, illetve 39%-kal – meghaladó háztartási gázfogyasztást Pest és Komárom-Esztergom megyékben mérték, míg Zala és Somogy megyékben volt a legalacsonyabb – 18, illetve 16%-kal az országos átlag alatti – a fogyasztás.

4. ábra

A háztartásoknak értékesített gázmennyiség

Csökcent a háztartások távhő- és melegvíz-fogyasztása

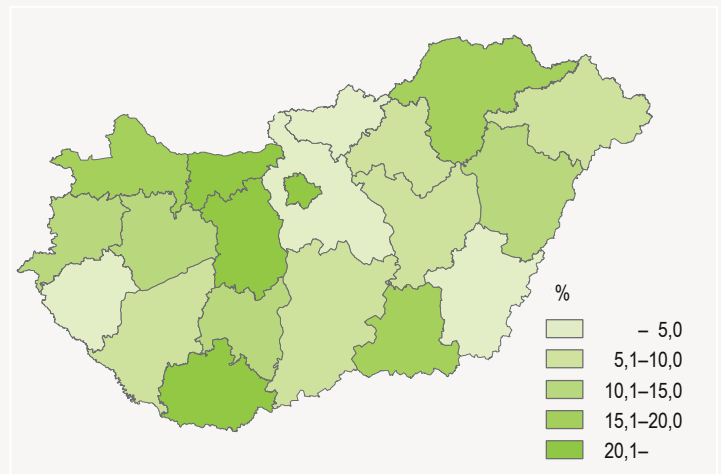
2018-ban az ország 95 településén 651 ezer lakás – **a lakásállomány mintegy 15%-a – részesült távhőellátásban.** A távfűtéses melegvízellátás 89 településen, 601 ezer lakásban volt elérhető. A rendszerváltást követően – az állami nagyberuházások keretében megvalósuló lakásépítések megszűnése óta – nem változott számottevően a távhő-, illetve melegvíz-szolgáltatásba bekapcsolt lakások száma.

A legtöbb távfűtött lakás (a bekapcsolt állomány 37%-a) Budapesten található, a fővárosi lakások 26%-ában érhető el ez a szolgáltatás. Számuk a megyeszékhelyeken is jelentős, csupán Békéscsabán és Zalaegerszegen nincs távfűtéssel ellátott lakás. A többi megyeszékhely mindegyikében több a távfűtött lakás, mint az adott megye bármely más településén. 2018-ban a hálózatba bekötött lakások aránya Almásfüzitőn volt a legmagasabb (90%), további 8 településen a lakások több mint fele távfűtéssel ellátott, sorrendben Dunaújváros (83%), Tiszaújváros (76%), Tatabánya (72%), Oroszlány (65%), Kazincbarcika (64%), Ajka (56%), Pórnóapáti (55%) és Százhalombatta (55%).

A távfűtött lakások megyei szinten más mintázatot mutat, mint a gázzal ellátott lakásoké. A két energiaforrás jelentős részben egymás komplementere, amit jelez az is, hogy a távfűtött lakásokkal legnagyobb arányban ellátott Komárom-Esztergom megyében a legalacsonyabb a gázhálózatba kapcsolt lakások aránya.

5. ábra

A távfűtésbe bekapcsolt lakások aránya megyéenként, 2018

A távfűtött lakások aránya – a technológia sajátosságaiból adódóan – **a lakótelepi lakások arányával függ össze:** ahol utóbbi magas, ott jelentős a távfűtés elterjedtsége is. Legnépesebb megyénk, Pest megye értéke a legalacsonyabbak között van, miközben a gázellátás tekintetében élenjáró – ennek oka a kiterjedt agglomerációs, elővárosi zóna megléte, ami 1990 után is dinamikusan növekedett, és amelynek lakásait jellemzően nem kötötték be a távfűtő hálózatba.

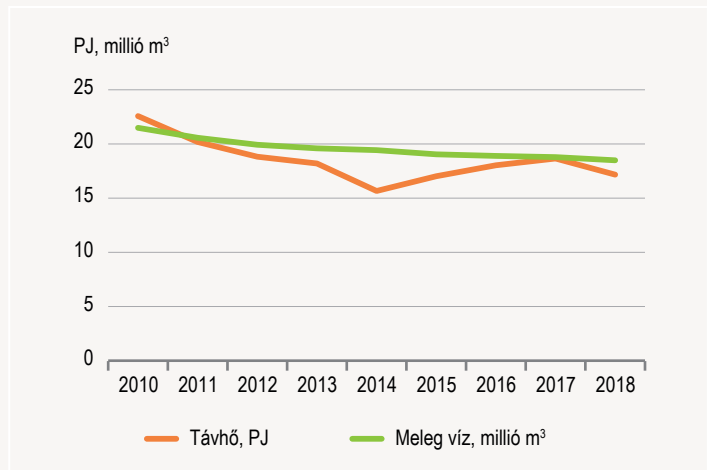
A melegvíz-szolgáltatásba bekapcsolt lakások területi megoszlása nagyon hasonló a távfűtésbe bekapcsolt lakásokéhoz. Viszont a távfűtéssel szemben (ami minden megyében megtalálható) van olyan megye (Békés), ahol egyetlen lakás sincs távhőszolgáltatásból származó hálózati meleg vízzel ellátva.

2018-ban a távhőszolgáltató társaságok összesen 24 PJ távhőellátásra felhasznált hőenergiát értékesítettek, 72%-át a lakosságnak. A szolgáltatók a háztartásokon kívül jelentős számú közintézmény hőellátását is biztosították. A szolgáltatott meleg víz mennyisége 19 millió m³ volt, 95%-át a lakosság használta fel.

2010 óta a háztartások fogyasztása a távhő és a használati meleg víz esetében 24, illetve 14%-kal esett vissza. A távhőfogyasztás hosszabb időtávon megfigyelhető csökkenésének oka az e fűtési móddal jellemezhető lakóépületek modernizációja (nyílászárócserék, külső hőszigetelés, a fűtési rendszer korszerűsítése, valamint a fűtés szabályozhatóvá tétele).

6. ábra

A lakossági távhő- és melegvíz-fogyasztás alakulása

Az eredetileg távhőellátásra tervezett lakótelepeken más hőellátási rendszerre való áttérésre – az aránytalanul nagy többletköltségek miatt – jelenleg még nincs reális lehetőség. Ugyanakkor a centralizált hőellátási struktúra – erre irányuló szándék és rendelkezésre álló erőforrások megléte esetén – lehetővé tenné az energiahordozó-váltást (a megújuló energiaforrások – biogáz, biomassza, geotermikus és napenergia – használatára való áttérést).

Nőtt az ivóvízhálózat hossza és a bekapcsolt lakások száma

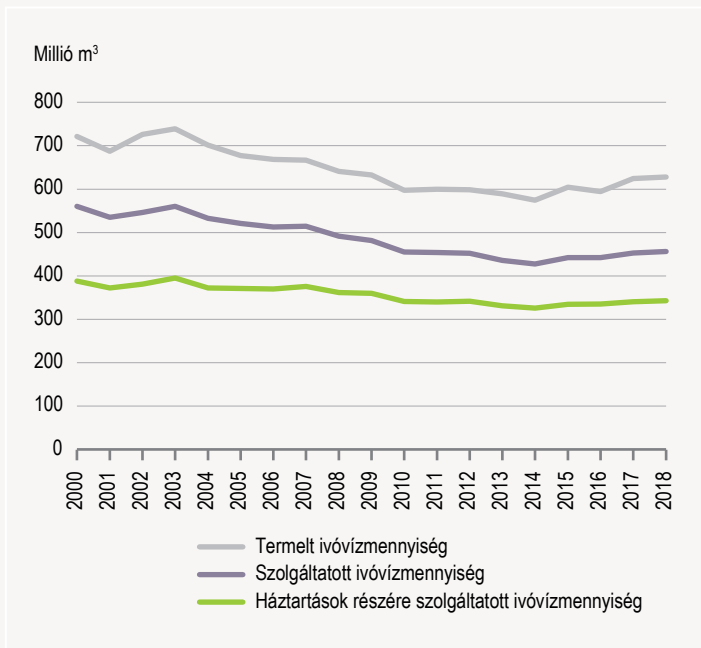
A települések vízellátásának célja a lakosság ivó- és háztartási vízigénynek biztosítása, valamint a közületek, közintézmények és a kisebb ipari üzemek ivóvíz minőségű vízzel való ellátása. A vízellátás történhet az üzemek vagy intézmények saját vízműveivel, magán- és közkutakból, és közüzemi vízvezetékkel.

A magyarországi települések a közműves ivóvízellátás tekintetében nemzetközi összehasonlításban is jó mutatókkal rendelkeznek, **2007 óta minden hazai településen elérhető a közüzemi vezetékes vízszolgáltatás.** Az ellátott lakások országos aránya 2007 végén 94,7, 2018 végén 95,3% volt.

2018-ra egy év alatt az ivóvízvezeték-hálózat 248 kilométerrel, a közműves ivóvízellátásba bekapcsolt lakások száma pedig mintegy 18 ezerrel nőtt.

7. ábra

Közüzemi víztermelés és -szolgáltatás

2000 és 2018 között a termelt és szolgáltatott vízmennyiség, ezen belül a háztartások részére szolgáltatott éves ivóvízmennyiség kisebb ingadozásokkal (38 m³/főről 35 m³/főre) csökkent, a 2013 közepéig emelkedő vízdíjak, illetve részben a saját kutas ellátásra történő áttérés és a környezet-tudatosabb fogyasztás miatt.

A termelt víz 2018. évi mennyisége (627,9 millió m³) 13%-kal kevesebb volt a 2000. évinél (721,4 millió m³), a szolgáltatott vízmennyiség pedig mintegy 19%-kal (560,1 millió m³-ről 456,2 millió m³-re) csökkent.

2014-től a termelt, az összes szolgáltatott és a háztartások részére szolgáltatott víz mennyisége rendre 9,3, 6,7 és 5,2%-kal emelkedett 2018-ra. A nem háztartási fogyasztók számára szolgáltatott víz mennyisége növekedett jelentősen, több mint 11,4%-kal.

A közüzemi vízszolgáltatók által termelt és a szolgáltatott vízmennyiség közötti különbséget a belső (vízműtelepi) technológiai, illetve a hálózati és a szolgáltatási veszteségek együttesen okozzák.

A települések több mint kétharmada csatornázott

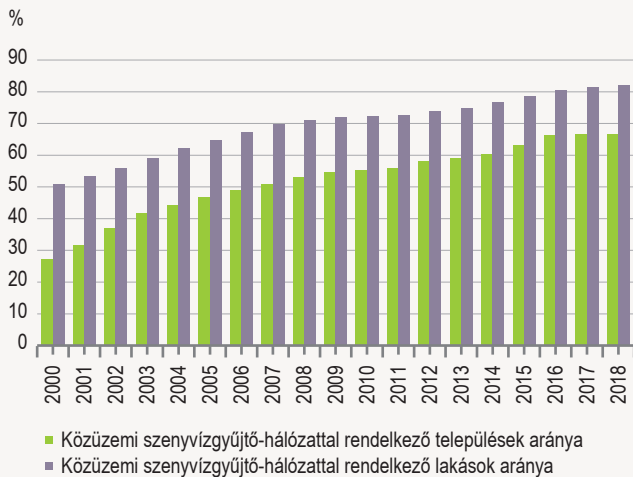
A települések szennyvízelvezetése – mint életminőségi mutató – az országok fejlesztési struktúrájában környezetvédelmi, közegészségügyi, nemzeti és nemzetközi megítélés szempontjából meghatározó tényező. A vízkészletek hosszú távú megőrzése szempontjából is nagyon fontos a csatornahálózat bővítése és a szennyvíztisztítás fejlesztése.

A legalább 100 méter hosszú szennyvízelvezető hálózattal rendelkező települések száma a 2000. évi 854-ről 2018-ban mintegy 2,5-szeresére, 2101-re emelkedett, ami 2010-hez képest (1741 település) mintegy 21%-os növekedést jelent.

Az 1054 közüzemi szennyvízelvezető rendszerrel egyáltalán nem rendelkező község közül 887 település év végi népességszáma nem érte el az 1000 főt. Baranya 206, Somogy 120, Borsod-Abaúj-Zemplén 102, Vas 95, Zala 91 és Szabolcs-Szatmár-Bereg megye 75 – zömében kis lélekszámú – településén hiányzik a közüzemi szennyvízelvezető hálózat. Ezek a települések többnyire olyan területeken vannak, ahol nem megoldható a szennyvízelvezető közmű gazdaságos üzemeltetése, ezért itt a környezetvédelem, illetve a társadalmi jólét érdekében költség- és környezetkímélő, szakszerű egyedi szennyvízkezelő létesítmények alkalmazása jelenthet megoldást.

A közüzemi szennyvízelvezetés

8. ábra

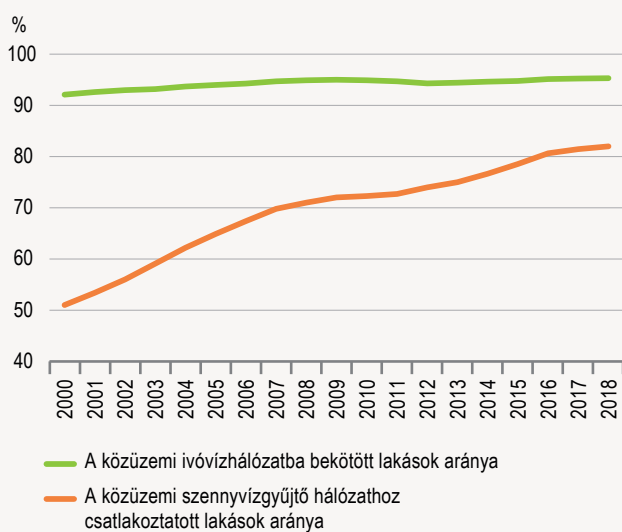
A szennyvízelvezető hálózatba bekapcsolt lakások száma 2017 és 2018 között – mintegy 37 ezerrel – 3 millió 654 ezerre (82%-os arány) nőtt, tovább csökkentve a vízhálózatba bekötött lakások számához viszonyított nagymértékű lemaradást.

A közműves csatornázással rendelkező lakások aránya – a 2000-es állapothoz hasonlóan – 2018 végén is Bács-Kiskun, Tolna, Békés, Somogy és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben volt a legalacsonyabb (73% alatti). A legrosszabb helyzetben lévő Bács-Kiskun megyében a lakások 66%-a csatornázott. A fővárosban a peremkerületek egyes részei, több mint 39 ezer lakás (a budapesti lakásállomány 4,3%-a) még nem volt bekötve a szennyvízgyűjtő csatornahálózatba.

A másodlagos közműöllő – a közműves vízellátásba és a szennyvízgyűjtő hálózatba bekapcsolt lakások arányának a különbsége – 2000-ben 41,1, 2010-ben 22,6 és 2018-ban pedig 13,3 százalékpont volt, fokozatosan zárul.

Másodlagos közműöllő alakulása

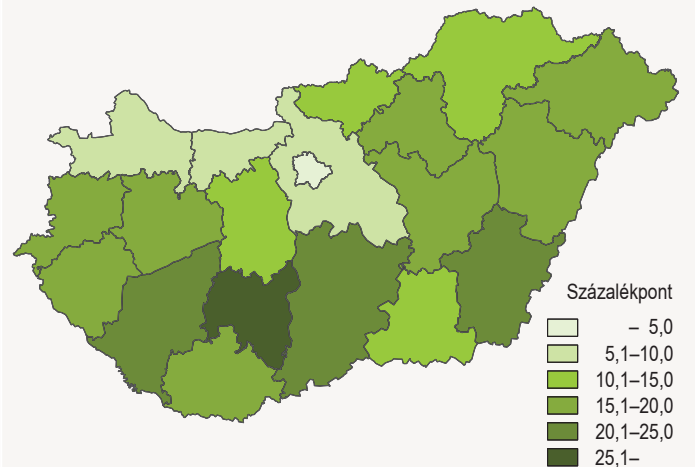
9. ábra

A másodlagos közműöllő értéke 2018-ban Budapesten, Komárom-Esztergom és Győr-Moson-Sopron megyében volt a legkedvezőbb (4,3, 6,4 és 7,1 százalékpont), ezzel szemben Tolna megyében 26,7, Baranya, Bács-Kiskun, Békés, Somogy, és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyékben pedig 20,0–22,7 százalékpont között alakult.

A másodlagos közműöllő megyénként, 2018

10. ábra

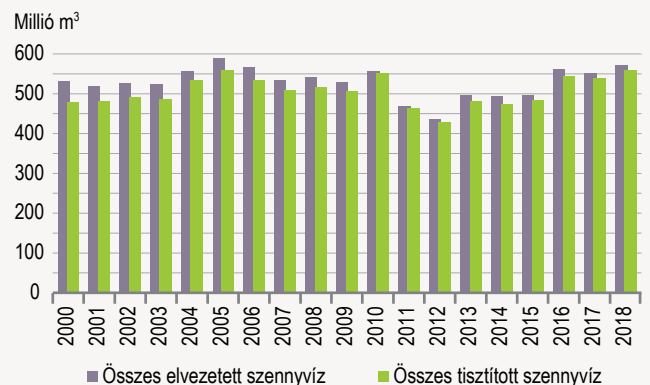
A közsatornán elvezetett szennyvíz csaknem teljesen egészében tisztításra került

A közsatornán elvezetett szennyvizek tartalmazzák az intézményi, az ipari, a saját kutas vízellátásból és az egyéb szennyvízkibocsátásokból származó szennyvizeket, valamint az egyesített szennyvízelvezető rendszereken elvezetett csapadékvíz mennyiségét is.

2018-ban a közüzemi szennyvízelvezetéseken összegyűjtött szennyvizeknek országosan már csak 1,9%-át (10,9 millió m³-t), míg 2000-ben 9,7%-át (51,3 millió m³-t) és 2017-ben 2,7%-át (14,8 millió m³-t) vezeték kezelés nélkül, tisztítatlanul a befogadókba, főként a felszíni vizekbe.

A közsatornán elvezetett és ebből a tisztított szennyvíz mennyisége

11. ábra

A szennyvíztisztító telepek hatékonysága a létesítmények műszaki állaga, az alkalmazott technológia, a kiépített teljesítmény, a tisztítandó szennyvíz mennyisége és szennyezőanyag-terhelése, továbbá az üzemeltetés szakszerűsége stb. függvényében eltérő.

A hagyományos szennyvíztisztítási technológiákkal, főként mechanikai előtisztítással és biológiai eljárásokkal tisztított szennyvíz a vizekbe kerülve a környezetre általában még kedvezőtlen hatású, mivel a biológiai eljárásokkal tisztított szennyvíz magas nitrogén- és foszfortartalma, növényi tápanyagdúsulást, azaz eutrofizációt okoz, amit a felszíni vizek algásodása, hínárosodása követ.

A tisztított szennyvizek nagy hányada – 2000-ben még 35,2, 2009-ben 24,3%-a – csak a közegészségügyi és környezetvédelmi követelményeknek nem megfelelő mechanikai (I. fokozat) kezelés után jutott a befogadó

felszíni vízfolyásokba. 2010-től a tisztítótelepre vezetett és szállított települési szennyvízből a csak mechanikailag kezelt települési szennyvíz aránya 3,2%-ra, majd 2012-től 0,2% alá csökkent.

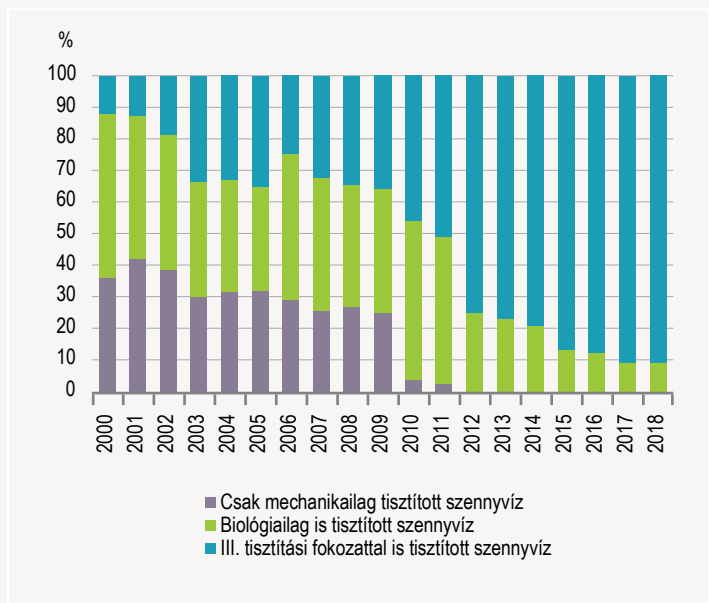
A tisztítótelepre vezetett és szállított, legalább biológiailag (II. fokozat) is kezelt szennyvizek aránya az összes tisztítótelepre vezetett és szállított települési szennyvízhez viszonyítva 2012-től kezdődően csaknem elérte a 100%-ot, szemben a 2000. évi 65%-kal.

A jelentős javulás elsősorban a III. tisztítási fokozatot is tartalmazó szennyvíztisztítási fejlesztések eredménye volt. A legfejlettebb III. tisztítási fokozat célja a mechanikai és a biológiai tisztítás után a szennyvíz további tisztítása, azaz a szerves anyagok lebontása során keletkező tápanyagok – elsősorban nitrogén- és foszforvegyületek – eltávolítása további mechanikai, biológiai és kémiai eljárások segítségével.

2017-ben és 2018-ban már a szennyvíz átlagosan 91%-át III. tisztítási fokozattal is megtisztították.

12. ábra

Közüemi szennyvíztisztítás tisztítási fokozatok szerint

Nőtt az elkülönítetten gyűjtött települési hulladék aránya

A települések hulladékgazdálkodási közszolgáltatásának biztosítása az önkormányzat feladata. A közszolgáltatást a 2012. évi CLXXXV. törvény értelmében az ingatlanhasználóknak igénybe kell venniük.

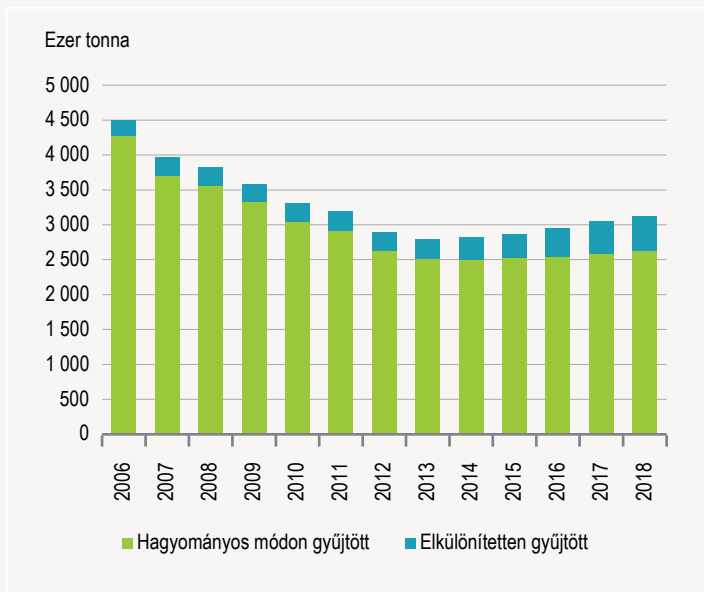
A települési hulladék mennyiségének alakulása fontos eleme az ENSZ által meghatározott fenntartható fejlődési céloknak is, ezen belül a felelős fogyasztás és termelés indikátora.

A közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék éves mennyisége 3 millió tonna körül mozog. 2013-ig csökkenő tendenciát mutatott, azóta évről évre kismértékben növekszik, 2018-ban 3 millió 126 ezer tonna volt, 70 ezer tonnával több, mint 2017-ben. Ezen belül az elkülönítetten gyűjtött települési hulladék aránya egyre nő, a háztól történő elszállításnak és a környezettudatosság növekedésének köszönhetően.

2018-ban a közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék 16%-a elkülönítetten gyűjtött hulladék volt. Ugyanez az arány 2006-ban még csak 4,9, 2017-ben pedig 15% volt. Az elkülönített gyűjtés sokkal jobb újrahasznosítási arányok elérését teszi lehetővé, és csökkenti a környezeti terheket.

13. ábra

A közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék mennyisége a gyűjtés módja szerint

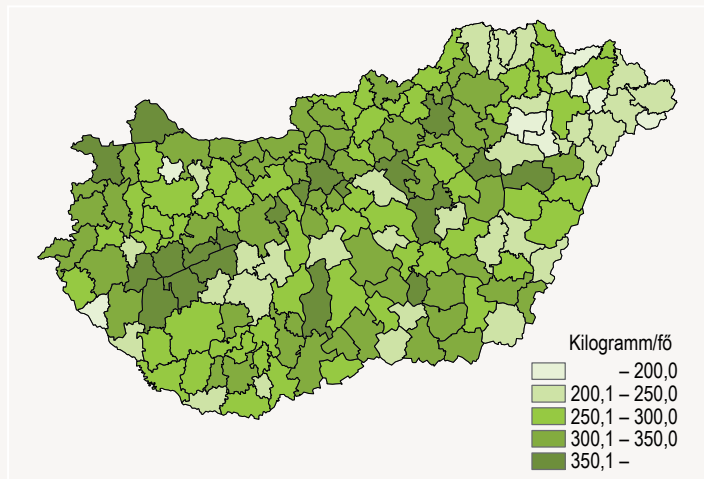

A Balaton mellett volt a legmagasabb az egy főre jutó települési hulladék mennyisége

Magyarországon a közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék járásonkénti egy főre jutó éves mennyisége 2018-ban 178–670 kg/fő között ingadozott. Volumene a gazdaságilag fejlettebb járáásokban, illetve az idegenforgalmi szempontból jelentős területeken a legmagasabb.

14. ábra

A közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék egy főre jutó mennyisége járásonként, 2018

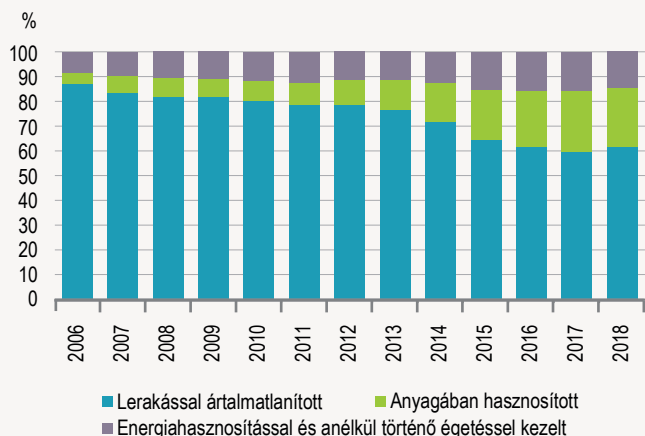
A turisztikai célpontok, így pl. a Balaton környékének magas értékét az okozza, hogy viszonylag alacsony a lakónépség, viszont a hulladék mennyisége, különösen a nyári időszakban, nagyon jelentős.

A települési hulladék negyede újrahasznosult

A hulladékkezelési eljárások közül ökológiai szempontból az anyagában hasznosítás a legjobb megoldás. A közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladéknak egyre nagyobb része megy anyagában hasznosításra, 2018-ban ez az arány 24% volt. Ezzel párhuzamosan csökkent a legnagyobb környezeti terhet jelentő lerakással történő ártalmatlanítás aránya. 2018-ban a települési hulladék 15%-át, 455 ezer tonnát kezeltek – energiahasznosítással vagy anélkül történő – égetéssel. A hulladékégetés a lerakásnál jobb kezelési megoldás, hátránya azonban, hogy az égetés során keletkezett maradékokat is ártalmatlanítani kell, ami további kockázatot jelent.

15. ábra

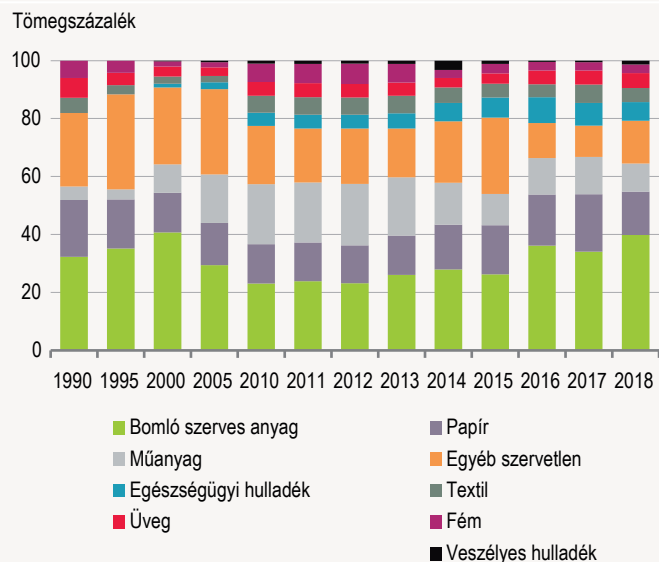
A közszolgáltatás keretében elszállított települési hulladék kezelés szerinti megoszlása

gyűjtött települési hulladék összetétele jól mutatja ezeket a változásokat. A műanyag hulladékok aránya a vegyes települési hulladékon belül, 1990 és 2012 között 4,6%-ról 21,2%-ra nőtt, majd 2018-ra 9,7%-ra csökkent.

16. ábra

A közszolgáltatás keretében elszállított vegyes települési hulladék anyagcsoportok szerinti összetétele Budapesten

Forrás: Fővárosi Közterület-fenntartó Nonprofit Zrt.

2010 óta a legnagyobb mértékben a kerékpár- és az autópályák hossza nőtt

A közúthálózat állami tulajdonú országos közutakból és önkormányzati tulajdonú helyi közutakból áll. 2018-ban az országos és a helyi közutak hossza együttesen 213 ezer kilométer volt, 53 ezer kilométerrel több, mint 2000-ben. 2010 óta legnagyobb mértékben a kerékpár- és az autópályák hossza gyarapodott (66, illetve 52%-kal), ezzel szemben a gyalogutak és járdáké, illetve az egyéb országos közutaké (2,2, illetve 1,4%-kal) csökkent. 2018-ban az országos közutak hossza 32 070 kilométert tett ki. 2000–2010 között az autópályák hossza megkétszereződött, ezt követően a növekedési ütem erőteljesen lelassult. 2018-ban az autópályák hossza (1197 kilométer) 12,2%-kal haladta meg a 2010-es értéket.

1. tábla

A közúthálózat hossza jelleg szerint

Megnevezés	2000	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018
Autópálya	448	1 067	1 099	1 099	1 132	1 144	1 168	1 168	1 173	1 197
Autóút	57	205	205	205	205	205	263	296	300	312
Csomóponti ágak és gyorsforgalmi utak pihenőútjai ^{a)}	242	522	587	588	607	613	639	648	657	682
I. rendű főút	2 173	2 155	2 154	2 165	2 169	2 169	2 163	2 165	2 165	2 156
II. rendű főút	4 330	4 461	4 465	4 465	4 656	4 788	4 798	4 810	4 815	4 831
Egyéb közút	23 057	23 218	23 188	23 169	22 992	22 883	22 895	22 900	22 895	22 892
Országos közút összesen	30 307	31 628	31 698	31 692	31 760	31 802	31 925	31 986	32 006	32 070
Kiépített helyi közutak	40 892	44 734	44 840	45 095	45 354	45 559	45 882	46 292	46 958	47 315
Kiépítetlen helyi közutak	88 609	123 205	124 423	125 154	126 195	126 696	127 075	128 286	131 763	133 915
Helyi közutak összesen	129 501	167 939	169 263	170 249	171 549	172 255	172 957	174 577	178 721	181 230
Gyalogút és járda	56 708	50 220	50 321	49 819	49 603	49 637	49 708	49 723	49 728	49 100
Kerékpárút	1 282	2 058	2 193	2 333	2 463	2 650	3 072	3 204	3 221	3 424

a) Egyéb csomóponti ágak, pihenőhelyek útjainak hosszával együtt.

Forrás: Magyar Közút Nonprofit Zrt.

További információk, adatok (linkek):

[Táblák \(STADAT\) – Idősoros éves adatok – Környezet](#)

[Táblák \(STADAT\) – Idősoros éves, területi adatok – Környezet](#)

[Táblák \(STADAT\) – Idősoros éves adatok – Lakás, kommunális ellátás](#)

[Módszertan](#)

Elérhetőségek:

kommunikacio@ksh.hu

[Lépjen velünk kapcsolatba!](#)

Telefon: (+36-1) 345-6789

www.ksh.hu